

6. La Fe

"És important allò en què creiem, però més important encara és Aquell en qui creiem"
(Benet XVI)

FET DE VIDA

S'havia desencadenat un incendi terrible a una casa. Els bombers havien arribat fa estona i lluitaven desesperadament per apagar el foc, però les flames creixien cada cop més. En una finestra del primer pis, plorava un nen i a baix, diversos bombers li cridaven que saltés, que a baix ho esperaven amb un llit elàstic, però no n'hi havia cas. El nen no volia saltar: només plorava. La planta baixa estava totalment coberta de foc, per la qual cosa era impossible intentar entrar per treure el nen, així que els bombers i la gent que s'havia arremolinat, cridaven insistentment demanant al nen que saltés, que no hi havia perill, que era segur, sense aconseguir res.

De sobte va aparèixer a tota velocitat un altre carro de bombers, i en va baixar un home jove, lluint el seu vestit de bomber i el seu casc vermell.

"Salta, Carlitos, que jo et rebré!", va cridar.

Immediatament el nen es va llançar per la finestra i va caure als braços del bomber. Els bombers que eren abans, es van sentir ferits en el seu amor propi perquè havien estat intentant llarga estona que el nen saltés, sense resultat, i aquest bomberet arribava i dient-li una sola vegada, aconseguia el que ells no havien pogut.

"Per què quan nosaltres et demanàvem que saltessis no ho vas fer, i quan va arribar aquest home vas saltar a l'instant?", van preguntar una mica molestos al nen. Ell va respondre mentre abraçava el bomber que el sostenia als braços: "Perquè aquest és el meu pare".

COMPARTIM:

1. Quins sentiments desperta en tu?
2. Què destacaries de l'actitud del nen?

LA PARAULA DE DÉU

"Quan Jesús va partir d'allà, el van seguir dos cecs cridant: Fill de David, tingueu pietat de nosaltres! En entrar a casa, els cecs se li van acostar i Ell els va preguntar: Creuen que puc fer això? Ells van respondre: Sí, Senyor!"

Llavors Jesús va tocar els ulls dels cecs i els va dir:--Que es faci segons la vostra fe.
I els ulls se'ls van obrir.
(Mt 9, 27-29).

ESBRINEM:

1. A partir del text que hem llegit: **Què és la Fe?**

OBJECTIU SETMANAL

APROFUNDIM

I què és, doncs, **la fe**? La carta als hebreus la defineix molt bé: "La fe és garantia del que s'espera; la prova de les realitats que no es veuen" (He 11,1).

Així és la fe. És aquesta confiança cega que creu, encara que no ho veu, perquè sap en qui l'està posant.

La **fe** té **dues** facetes:

Acceptar que Jesús és el Fill de Déu, el meu salvador.

Confiar. Implica un abandonament incondicional a les mans del Pare Déu. Aquell nen que va ser capaç de llançar-se enmig del fum i de les flames, perquè era el seu pare qui era allà baix.

Don de Déu; força sobrenatural de l'Esperit Sant necessària per a la salvació que ens permet ja ara agradar per avançat l'alegria del cel, però exigeix la lliure voluntat..."

Una fe autèntica desemboca a una confiança exigent. Aquesta exigència consisteix a atrevir-nos a ser a la nostra vida i obres, com Jesús. L'apòstol Jaume ens parla de la relació fe-obres. "Una fe que no es tradueixi en bones obres, és morta" (Jm 2, 14-26)

CONCLUSIÓ:

Demanem l'augment de la fe a la nostra pregària.

«Augmenta'ns la fe, l'esperança i la caritat»